

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 1306
Tarih: 15.01.2019

10/896

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Ülke gündeminin en yakıcı meselelerinden birisi olan çocuk istismarlarına ve buna bağlı olarak kız çocuklarının erken yaşta evlendirilmesine ilişkin etkin bir çalışma yürütülmesi, sebeplerinin araştırılması ve bu durumun engellenmesine için çözüm önerilerinin tespitine dair Anayasa'nın 98. ve İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz. 15.01.2019

Meral DANIŞ BEŞTAŞ

HDP Siirt Milletvekili

GEREKÇE

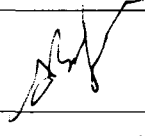
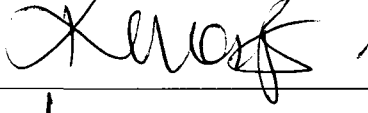
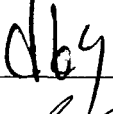
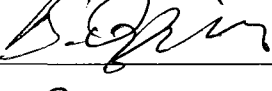
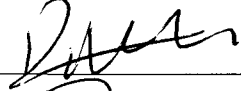
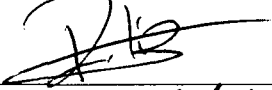
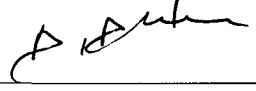
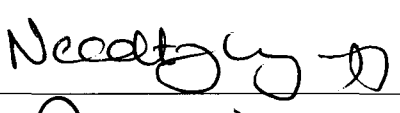
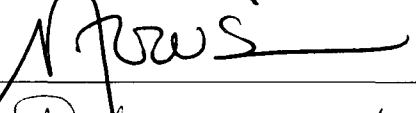
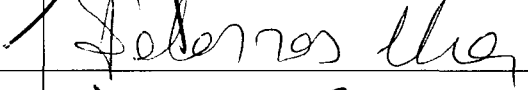
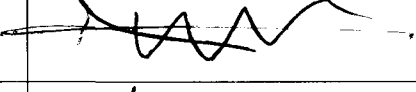
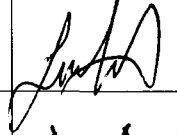
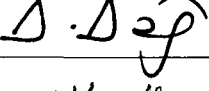
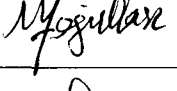
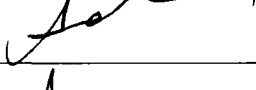
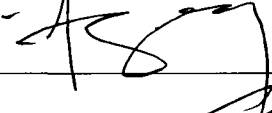
Çocuklar, maruz kaldığı şiddet ve cinsel istismar başta olmak üzere pek çok konuda sesini en az duyurabilen ve bu nedenle de korunmaya en çok muhtaç olanlardır. Türkiye'de ne yazık ki Çocuk Hakları Sözleşmesinin gerekleri yapılmamakta ve çocuklar çok boyutlu bir sömürünün özneleri olmaktadır.

Son yıllarda okullarda, öğrenci yurtlarında/evlerinde ve hatta kendi evlerinde cinsel istismara maruz kalan çocuklar bu konuda hiç sesini çıkaramazken arada çıkan cılız seslerde susmaya mahkûm edilmektedir. Çocukluk döneminde cinsel şiddete maruz kalan çocukların bunu hiç kimseyle paylaşmama durumu sıklıkla görülmekte ve derin bir travmanın temelleri de daha çocukluk çağında atılmaktadır. Kuşkusuz çocukların bu dramlarının duyulmaması "bizim evde olmaz yahut bizim toplumda olmaz" anlayışının bir tezahürüdür. Bu onur kırıcı davranışın mağduru ve öznesi olan çocuklar, fail ve özne durumunda olanların baskısının sonucu olarak seslerini çıkaramazken sorunlarında da çare bulamamaktadırlar. Bilhassa topluma mal edilmek istenmeyen cinsel istismar vakaları toplumun adının kurtulması adına çocukları kurban etmeyi göze alan bir zihniyetin sonucu olarak son bulmazken, çocuklar çocukluk haklarından mahrum edilebilmektedir. Oysa aile, okul ve devlet çocuğu korumak ve gelişimini en uygun şekilde sağlayan bir ortam sağlamakla mükelleftir. Birleşmiş Milletler Çocuk Hakları Bildirgesi, öncelikle 18 yaşına kadar her bireyi çocuk olarak kabul etmiş ve çocuklara özel olarak geliştirilmiştir. Bu haklar çocukların yaşama, gelişme, eğitim alma, sağlık ve katılım başlıkları altında toplanmış ve

vazgeçilemez, devredilemez haklar olarak tanımlamıştır. Bu hakların sağlanmaması çocuğun ihmal ya da istismar edilmesi anlamına gelmektedir.

Ancak halihazırda iktidar tarafından cinsel istismar ve tecavüz faillerinin mağdur ile evlenmesi halinde cezai yaptırımın ortadan kaldırılacağına ilişkin bir düzenleme kamuoyu gündeminde tartışılmaktadır. Konu, AYM'nin bundan yaklaşık 3 yıl evvel, TCK'nin 103 üncü maddesinde yer alan çocuklara istismarı düzenleyen ve bir yaş sınırı aramayan düzenlemenin iptaline ilişkin kararı üzerine parlamento gündemine gelmişse de muhalefetin yoğun çabaları sonucunda engellenmişti. Kuşkusuz AYM tarafından verilen bu iptal kararının yalnızca istismarcı failleri destekleyen bir tarafı ve izahı bulunmaktadır. Üç yıl öncesinde tartışılan bu mevzunun yerel seçim öncesinde yeniden parlamentoya taşınmış olması, iktidar partisi mensuplarının ise söylemlerinde küçük kız çocuklarının erken yaşta evlenebilmesinin önünü açacak olan düzenlemeye üst perdeden destek vermesi son derece tehlikelidir. Ayrıca hem konuyu ülke gündemine taşıyan Bafra Ağır Ceza Mahkemesi'nin, hem de ilgili hükmü iptal kararı veren AYM'nin çocuk istismarı konusunda tehlikeli bir yaklaşım sergilemiş ve evrensel hukuk normları ile bağdaşmayan uygulamaları gündeme getirmiş olması; meselenin mahkemeler nezdinde hangi ölçüde algılandığı bakımından önemlidir. Mahkemelerin eril bakış açısıyla imza attığı kararların temelinde çocuk ve kadına yönelik ayrımcılık olduğu şüphe götürmemektedir. Bu düzenlemenin hayata geçirilmesi demek, çocuklara yönelik cinsel istismar ve tecavüz vakalarının artması ve küçük kız çocuklarının erken yaşta evliliğe zorlanması anlamına gelmektedir.

Çocuklarda en büyük hasar ve travmayı yaratan husus fiziki ve cinsel istismardır. Bu çocuğun en temel hakkı olan yaşam hakkı ve güvende olma hakkına en yoğun müdahaledir. Elbette cinsel istismara maruz kalan çocukların normal hayata adapte olmaları oldukça güçtür. Bu konuda gerekli önlemlerin derhal alınması ve çocuklara çocukluktan gelen tüm haklarının teslim edilmesi son derece mühimdir. Ancak öncelikle ülkede çocukların maruz kaldığı cinsel şiddet ve cinsel istismar vakalarının var olduğunun kabul edilmesi ve bu kabul ile çözüm üretilmesi gerekmektedir. Öbür türlü ortaya çıkan vakaların üzerinin örtülmesi yalnızca bu sorunun artmasına yol açacaktır. Bu nedenle de konu hakkında bir meclis araştırması açılması son derece gereklidir.

2	1	AYHAN BİLGİN	KARS	
3	2	TULAY HATIMOĞULLARI ORUÇ	ADANA	
4	3	KEMAL PEKÖZ	ADANA	
5	4	ABDULLAH KOÇ	AĞRI	
6	5	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
7	6	DİRAYET DİLAN TAŞDEMİR	AĞRI	
8	7	FİLİZ KERESTECİOĞLU	ANKARA	
9	8	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
10	9	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
11	10	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
12	11	MEHMET RÜŞTÜ TIRYAKİ	BATMAN	
13	12	FELEKNAS UCA	BATMAN	
14	13	ERDAL AYDEMİR	BİNGÖL	
15	14	SALİHE AYDENİZ	DİYARBAKIR	
16	15	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
17	16	MUSA FARISOĞULLARI	DİYARBAKIR	
18	17	SEMRA GÜZEL	DİYARBAKIR	
19	18	ADNAN SELÇUK MIZRAKLI	DİYARBAKIR	
20	19	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
21	20	GARO PAYLAN	DİYARBAKIR	